

PÉNTEK IMRE
1932. március

Az egyik utolsó békeév emlékére, a Pesti Napló képes műmelléklete alapján, amelyben még felcsillant az oly annyira hiányzó Magyar Világ.

*A genfi leszerelési komédia folytatódik:
a Litvinov-bankett pezsgőjével hódít,
(emléksziünk, a szovjet pezsgő kiváló márka,
ittuk, bár negyven súlyos év volt az ára...),
itt hallgatja a köszöntőt, szemmel láthatóan figyel
a török külügyminiszter, Tefvik Rusdi bej,
s Luncsarszkij lekönyökölve hallgat,
tán siratja az elvesztett hatalmat,
hisz véget ért népbiztossága
(Sztálinnak nem tetszik a régi, lenini gárda),
ki tudja, mire gondolhatott
a leendő spanyol nagykövet, egy év múlva halott...
Az Intim képeken feltűnik Benes, a csehszlovák kombinátor,
egy banketten beszél, láthatóan bátor,
oldalán Miss Wolley, amerikai delegátussal,
akinek szemmel láthatóan tetszik, amit hall...
De mi történik Pesten, ezen a vészterhes tavaszon,
fővárosunkban idill és nyugalom:
a Múzeumkertben langy áram melegíti a levegőt,
gyerekkocsikban napoznak a bágadt csecsemők,
kiknek legszebb korát a háború árnyékolja be,
melynek itt csapdos máris előszele...
Kishajók ringanak az újpesti kikötőben,
abban a reményben, lesz utasuk bőven.
A mozikban pedig Magda Schneider hódít,
ki a terhes valóságnál sokkal valószínűbb,
s aki csak láthathatja, boldog,
a Téves kapcsolás megdönt minden rekordot.
Lewin Miksa ötvenéves, nem cserélne senkivel,
a Corvin Áruház igazi világsiker,
portréja, mint egy pénzügyi hirdetés:
„Személyem garancia, megtérül a befektetés.”
Nehezen tavaszodik, zúzmarás még pár gally,
a jeges Duna fölött sirályok csapata szárnyal.
Ám a filmoperett-műfaj új csúcsokra tör,
Ábrahám Pál Boldog szívekje mindent elsöpör,
de máris nyomában a Sanghaj expressz,
ki tudja, ki lesz a nyertes és a vesztes?
A genfi tárgyalásnak korántsincs vége,
csak egy hiányzik a világban: a béke.
Két magyar karikaturista rajzai aratnak sikert,
s csodák csodája: mindenki szívesen áll modellt,*

az orosz Radek, a német tábornok, Epp
 szemmel láthatóan elégedett.
 Mosolyog a jenki Gibson, Motta svájci elnök:
 már nem volt hiába, hogy eljött...
 A nevüket jegyezzük fel: Dezső és Kelen,
 elégtételt szereztek nekünk a genfi szigeten.
 S nem maradhatnak el a képek a régi békeidőkből:
 a nosztalgia láttukra feltör...
 1907-et irtak a kalendáriumban,
 mikor Ferenc József Veszprémbe ért nyomban,
 hintójából kiszállva sietősen
 a nagy hadgyakorlatra kíváncsi éppen.
 Aztán Tisza Istvánról egy bájos sorozat:
 a geszti kastélyban vendégeket fogad,
 majd úrlovas a zsuki versenypályán,
 könnyelműségéért megfizet majd drágán.
 De ismét nagy a tét, Németország elnököt választ,
 ki húti le a pártoskodó lázat?
 Egymásnak feszülnek szenvedélyes hittel:
 Hindenburg ismét győz? Vagy elnök lesz Hitler?
 Ám drámai képekbe egy kis üzlet oltva,
 a Rákóczi úton nyílt Neumann László boltja,
 magyar divatkelmék, vászonárúk, selymek
 kínálata várja, aki hozzájuk elmegy.
 Kikapcsolódásként jöhet a komoly művészet:
 meg kell, hogy hatódjál, ha nézed a képet,
 Zádor István kezében nem remeg az ecset,
 ahogy Márkus Emila portréját festi meg.
 S egy szép magyar ünnep: virágvasárnap,
 a címlapra jó témát találnak,
 fehér népviseletben lányok, asszonyok,
 templomból jövet, hol mind megáldozott.
 S egy másik fotó: húsvét Budaörsön,
 ahova a kőkereszthez ezernyi ember eljön.
 A domboldalon férfiak levett kalappal,
 kiket a pap igaz szóval vigasztal,
 festői csoport, asszonyok, gyermekek
 ülnek meg itt ezt a szép ünnepet.
 Elbűvölőek a mezőgazdasági kiállítás „állatszépségei”,
 az első díjat mindegyik megérdemli.
 A rackajuh, a szürkemarha s a mangalica –
 akkor még nem volt velük semmi galiba...
 Egy kis nemzetközi zsáner ide is jutott:
 az Angol Bank éppen „vágja” a kamatot,
 a tőzsde alkuszai telefonhoz rohannak –
 mégis szép ez a hozadékos banknap...
 A háború javában folyik Sanghaj körül,
 ám a japán császár pártja győzelmének örül...

*A Mammy-turbán Londonból idáig hódít,
 hirdetve: a divat teremti a sikert, a valódit.
 A Royal Apolló a Varsói Bállal csábít a nézőtérre,
 ahova egyszerre háromszáz ember fér be...
 Prohászka Ottokár Szent István szobrát avatja,
 feltűnő jelenség magabiztos alakja.
 (Fontosnak tartják egynémely mai gyávák,
 hogy emlékét folyvást meggyalázzák...)
 S feltűnik ismét a békeidők nosztalgiája:
 báró Bánffy 1906-ban Szegedet vizitálja,
 a belvárosban, hol választói kísérik:
 ez a látogatás mandátumot ér itt.
 Magyar és osztrák miniszterek a Burgban kvaterkáznak,
 vagy éppen Pesten látogatják az Országházat...
 Andrassy még tényező, Apponyi még fiatal:
 a Monarchia működésében nincs zavar...
 S mennyi szép jelenet a világégés előtt:
 Ferenc József Veszprémben tölti az időt,
 megtekintve a hadgyakorlatot,
 s talán épp azt mondta: Elégedett fagyok...
 A vasútállomás előtt hintójáról épp lelép,
 neki ez ebben a korban is – mint látni – semmiség.
 Gróf Tisza István a parlamentet bővíti,
 nemcsak az ülésterem, a karzat is teli.
 Kiss József ötvenéves írói jubileuma
 előtt tiszteleg a Tudományos Akadémia.
 Escher Károly felvétele megejtőn adja át
 az olvasóknak a Húsvét áhítatát.
 A brazil kávé Pestet is lázba hozta,
 tömegek tódulnak a kávépavilonba,
 a miniszterelnök úr – nézni is élvezet –
 miként kóstolgatja a fekete levest...
 Az első magyar világfilm: Piri mindent tud,
 máris telt házakkal fut,
 a közönség kedvencei: Kabos és Dayka Margit,
 filmvásznon adják a nyilvános mozi-partit...
 Az egyik oldalon karmesterek dirigálnak,
 a másikon: Brentwoodba indul két angol század.
 S jeleskedik az ismert édesség-formula:
 új üzemet avat a magyar Meinel Gyula.
 A hónapot méltóan zárja
 a Rafael-festmény: Krisztus feltámadása.*